

Oto nowe mapy topograficzne

Po wieloletniej przerwie opracowano nowe arkusze map topograficznych w skalach 1:25 000, 1:50 000 oraz 1:100 000 dla obszaru Polski. Ich prezentacja odbyła się przy okazji niedawnego posiedzenia zespołu ds. aktualizacji BDOT10k (Warszawa, 5-6 lutego). Jak przypomina GUGiK,

Mapa okolic Żywca w skali 1:25 000 (u góry) i 1:100 000 (po lewej)

Na razie urząd nie podaje konkretnych planów dotyczących opracowania map w tych trzech skalach dla całego kraju. Przypomnijmy jednak, że tempa nabierają prace nad mapami topograficznymi 1:10 000. Przetargi na ich wykonanie od kilkunastu miesięcy ogłaszają poszczególne urzędy marszałkowskie. Poza tym w listopadzie 2014 r. GUGiK podpisał umowy na 1283 arkusze tego opracowania. Mają one być gotowe do sierpnia bieżącego roku.

JK

ostatnia aktualizacja mapy topograficznej wydawanej przez GUGiK miała miejsce w latach: 1989 (mapy w skali 1:25 000, układ 1965), 2004 (1:50 000, układ 1992) oraz 1978 (1:100 000). Arkusze nowej generacji powstały na podstawie wymagań określonych w rozporządzeniu ws. BDOT oraz BDOO, a także standardowych opracowań kartograficznych. Sporządzono je w dwóch wariantach (zgodnym z rozporządzeniem oraz wzbogaconym o cieniowanie)

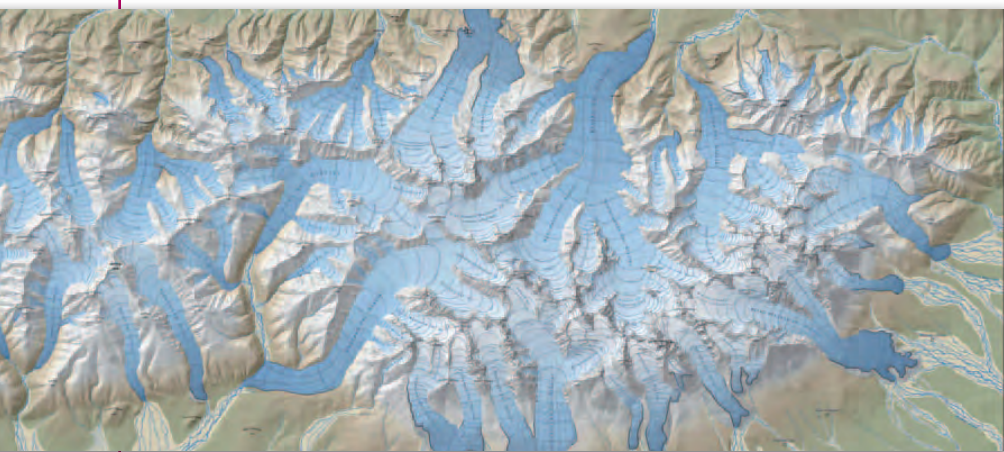
dla 8 arkuszy 1:25 000 oraz po dwa arkusze 1:50 000 i 1:100 000. Wzorcowe mapy za 417 tys. zł opracowała firma OPEGIEKA Elbląg. Wyniki prac posłużą do wypracowania ostatecznego obrazu kartograficznego dla całego szeregu składowego cywilnych map topograficznych. Realizacja tego pilotażowego projektu jest ważnym doświadczeniem przed planowanym wdrożeniem produkcyjnym tworzenia map topograficznych w Polsce – podkreśla GUGiK.

Prestiżowa nagroda dla polskiej mapy

Opracowanie „Tatry podczas ostatniego lodowcowego maksimum” stworzone przez dwóch krakowskich naukowców zostało uznane przez czasopismo „Journal of Maps” za najlepszą mapę opublikowaną w 2014 r. Jej autorami są: **dr Jerzy Zasadni** (Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Gór-

niczo-Hutniczej w Krakowie) i **dr Piotr Kłapyta** (Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego). W werdykcie podkreślono, że opracowanie to w doskonałej konwencji kartograficznej integruje wyniki badań terenowych z danymi teledetekcyjnymi.

Źródło: WGGIOŚ AGH

LITERATURA

O kartografii nie z tej Ziemi

Jakie odwzorowania kartograficzne stosować w przypadku ciął niebieżskich o nieregularnym kształcie, znacznie odbiegającym od sfery czy elipsoidy? Między innymi o tym można przeczytać w najnowszym wydaniu „Polskiego Przeglądu Kartograficznego” (4/2014). Temat kartografii planetarnej (zainicjowany w poprzednim numerze „PPK”) kontynuują Paweł Pędzich oraz Kamil Łatuszek z Politechniki Warszawskiej. Poza tym w „Przeglądzie” Olga Jaworska prezentuje koncepcję portalu geoinformacyjnego Państwowego Muzeum na Majdanku zbudowanego z wykorzystaniem otwartych aplikacji. Z kolei Mariusz Olczyk przedstawił zasady opracowania map dla osób niewidomych i słabowidzących, tzw. tyflomap. W dziale z recenzjami opisano ponadto: „Statystyczny atlas województwa lubelskiego 2012” oraz „Parki krajobrazowe Wielkopolski. 13 map w skalach od 1:25 000 do 1:75 000”.

JK

